

bejdsrutiner og arbejds gange, eller at fastsætte en ny frist, som forvaltningen har realistiske muligheder for at overholde, kan der efter omstændighederne være tale om et lovbrud.

De almindelige kommunale tilsynsmyndigheder vil derfor kunne gå ind i en bedømmelse af en overtrædelse af bestemmelsen.

Til § 4

§ 4 lovfæster et vigtigt princip om, at den, som skal have hjælp, skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sagen, og at kommunerne og amtskommunerne derfor skal tilrettelægge deres arbejds gange på en sådan måde, at borgeren får mulighed for dette.

Bestemmelsen om, at den, der får hjælp, skal inddrages i sagsbehandlingen, er en lovfæstelse af gældende ret. Det følger af god forvaltningsskik, at forvaltningen (myndigheden) i et samspil med borgeren forsøger at løse det sociale problem, men også sørger for, at borgeren får hjælp fra andre myndigheder end de sociale – fx rådgivning og vejledning i statsamtet i forbindelse med forældremyndigheds- og samværsproblemer. Tilsvarende kan også arbejdspladsen eller boligselskabet inddrages i hjælpen.

Det er også forvaltningens (myndighedens) opgave i videst muligt omfang at hjælpe en ansøger, der ikke på egen hånd er i stand til at medvirke til sagsbehandlingen, eventuelt ved at pege på muligheden for at få hjælp fra en repræsentant eller bisidder efter forvaltningslovens § 8. I andre tilfælde, hvor forvaltningen ikke har mulighed for at skabe det nødvendige samspil med ansøgeren, skal forvaltningen også behandle sagen ud fra ansøgerens interesser.

Til § 5

Efter bestemmelsen skal kommunen eller amtskommunen behandle enhver ansøgning om hjælp i forhold til alle de muligheder, der er for at få hjælp efter den sociale lovgivning. Kommunen eller amtskommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed, herunder efter anden lovgivning.

Disse principper er ikke nye, men de har hidtil ikke været formuleret som egentlig lovbestemmelser. Forslaget stilles, fordi Førtidspensionsudvalg II i sin 1. delrapport fra januar 1996 bl.a. fremhæver, at selv om en person søger om en bestemt form for hjælp, er det vigtigt, at kommunen ikke kun tager stilling til, hvad ansøgeren konkret søger om.

Kommunen eller amtskommunen bør vurdere ansøgerens situation og behov i forhold til alle de muligheder, der er for at give hjælp. Søger en person fx

om kontanthjælp eller førtidspension, skal kommunen være opmærksom på, om ansøgeren måske er bedre hjulpet med et tilbud om at blive revalideret.

I en række tilfælde vil det naturligvis ikke være aktuelt at gennemgå samtlige muligheder. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger afsnit 3.4. Helhedsvurdering.

Beslutter en kommune, at ansøgeren skal have en anden hjælp end den, pågældende konkret har søgt om, er der tale om en afgørelse, som ansøgeren efter de almindelige klageregler kan få prøvet ved de sociale klagemyndigheder. Dette svarer til de regler, der gælder i dag, hvorefter man altid kan klage over en konkret afgørelse om retten til en ydelse.

Træffer en kommune fx afgørelse om, at en person, der søger om førtidspension, skal have tilbud om revalidering, kan afgørelsen indbringes for de sociale klagemyndigheder.

De sociale klagemyndigheder er i første omgang de sociale nævn, der som følge af nedlæggelsen af Dagpengeudvalget og kommunernes udvidede kompetence i førtidspensions sager m.v. får ny sammensætning, jf. de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 45 og § 89. Nævnet vil derfor være i stand til at vurdere afgørelsen og dermed klagen ud fra den samlede lovgivning på samme måde, som kommunen kan anvende hele lovgivningen.

Til § 6

Bestemmelsen handler om de tilfælde, hvor der er behov for at give hjælp i en længere periode. Det er vigtigt, at kommunen eller amtskommunen er opmærksom på betydningen af, at hjælpen tidligt i forløbet målrettes efter ansøgerens behov her og nu – samt på længere sigt, fordi den tidlige og målrettede hjælp ofte vil afværge yderligere problemer for ansøgeren.

Hvis en person fx er blevet handicappet på grund af et ulykkestilfælde, er det vigtigt tidligt i forløbet at foretage en kvalificeret bedømmelse af fremtidsudsigterne for den handicappede og en eventuel familie for at vurdere, hvilke former for hjælp der er eller kan blive tale om, fx genoptræning, boligindretning og hjælpemidler.

Det siger sig selv, at hvis situationen endnu ikke er stabil, og der derfor fortsat er usikkerhed om graden og karakteren af handicappet, må der tages højde for denne usikkerhed.

Behovet for tidlig indsats er også udtalt, hvis der er tale om en person, som er blevet arbejdsløs eller har mistet retten til sygedagpenge, og hvor der er risiko for, at pågældende skal have førtidspension – hvis der ikke bliver gjort noget.